

dag. Disse meddelelser optages i lovtidendes afdeling B og har i årene 1947, 1948 og 1949 omfattet ialt henholdsvis 13, 25 og 29 sider.

De i lovtidende B optagne meddelelser om udfærdigelsen af de nævnte anordninger har imidlertid — efter hvad der anføres i bemærkningerne til forslaget til nærværende lov — i den forløbne tid vist sig at være uden praktisk betydning, idet den, som er interesseret i at finde frem til en bestemt vedtægt eller lignende, normalt straks forhører sig enten hos vedkommende ministerium eller hos vedkommende kommune, institution m. v., hvortil han i alle tilfælde må henvende sig for at erfare ordlyden af vedtægten, da meddelelsen i lovtidende ikke indeholder nærmere oplysning om vedtægtens indhold.

Efter forslag fra udgiveren af lovtidende og ministerialtidende udarbejdede justitsministeriet derfor forslaget til nærværende lov, hvorved pligten til at optage de nævnte meddelelser i lovtidende ophæves. Herved vil lovtidende, der i forvejen er meget omfangsrig, kunne reduceres noget, og der vil kunne spares en del papir- og trykningsudgifter samt et ret stort korrekturarbejde. Lovændringen gælder for alle anordninger, der er eller bliver udfærdiget efter den 1. januar 1951.

Lovforslaget fremsattes første gang i landstinget i januar 1951, men uden at blive færdigbehandlet inden landstingsvalget. Det genfremsattes efter valget i uændret skikkelse og blev derefter vedtaget enstemmigt i begge ting.

I betænkningen fra det landstingsudvalg, der havde sagen til behandling, anføres:

Udvalget har i to møder drøftet det foreliggende lovfor-
slag. Efter udvalgets anmodning har justitsministeren indhentet oplysninger fra Købstadforeningen, Sognerådsforeningen, Ams-
rådsforeningen og Sagførerrådet om, hvilken betydning man måtte tillægge det, at den i lov nr. 467 af 14. december 1923 § 2, stk. 3, foreskrevne meddelelse i lovtidende om ministerielle anordninger fortsat finder sted, og om man måtte mene det vil være en ulempe, hvis de pågældende anordninger ikke kan findes i lovtidende. Endvidere har justitsministeren efter udvalgets anmodning indhentet en udtalelse fra Danmarks Biblioteksforening, om der haves nogen erfaring for, i hvilken